



מ"ת 10231/05/21 - מדינת ישראל נגד מהדי גאבר

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

מ"ת 10231-05-21 מדינת ישראל נ' גאבר(עציר)

בפני	כבוד השופט עמית בר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	מהדי גאבר (עציר)

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו 1966, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו נהיגה ברכב בתאריך 25.5.21 כאשר עבר עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח ונהיגה ללא חגורת בטיחות.

המשיב נצפה נוהג על ידי שוטרי בילוש בעת שנהג ללא חגורת בטיחות. בעקבות כך עוכב, במהלך העיכוב התגלה כי הוא פסול לנהיגה, נעצר והוגש כנגדו כתב האישום.

ההליכים שהתקיימו:

בתאריך 26.5.21 התקיים דיון ביום הגשת כתב האישום.

במועד זה הוחלט לשלוח את המשיב לתסקיר שירות מבחן לצורך בדיקת חלופת מעצר וכן הופנה לממונה על הפקא"ל לצורך בדיקת התכנות פיקוח אלקטרוני.

יצוין כי המשיב ריצה עונשי מאסר בעברו, ולכן ישנה חובת תסקיר בטרם ניתן לעוצרו בפקא"ל, וזאת על פי סעיף 22ג (ב) (2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966

סעיף 22ג (ב) (2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966

" על אף האמור בסעיף 21א(א), לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בלא קבלת תסקיר מעצר כאמור בסעיף קטן (א) לגבי עצור כמפורט להלן, אלא מטעמים חריגים שיירשמו:

.....

(2) מי שנעצר או נאסר בעבר.



הדין נדחה ליום 20.6.21 לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן וקבלת חו"ד פקא"ל.

בתאריך 30.5.21 התקבלה חו"ד מאת הממונה על הפקא"ל בו נקבע כי "**האיזוק ישים**".

בתאריך 16.6.21 הוגשה בקשה מאת שירות המבחן המבקשת לדחות את מועד הגשת התסקיר ליום 8.7.21 והדין נדחה ליום זה.

ביום 6.7.21 הוגשה בקשת דחייה נוספת מאת שירות המבחן המבקשת להגיש את התסקיר עד ליום 29.7.21

בדין ביום 8.7.21 ביקש ב"כ המשיב לטעון לשחרורו של המשיב בתנאים או לחלופין למעצרו בפקא"ל, גם ללא קבלת תסקיר שירות מבחן, וזאת לאור בקשות הדחיה החוזרות של שירות המבחן.

החלטתי לאפשר לצדדים לטעון גם ללא קבלת תסקיר שירות המבחן וזאת לאחר שמדובר בדחיות שאין סבירות מטעם שירות המבחן, ובהתאם להחלטות שניתנו בתקופה האחרונה בנושא זה - ראה עמ"ת קינן 15-07-21 מיום 1.7.21 על ידי כבוד השופט ע. דרויאן-גמליאל. נראה כי במקרה זה מתקיימים אותם 'טעמים חריגים' שירשמו' בסעיף 22ג (ב) (2)

במועד הדיון שמעתי שלושה מפקחים שהציעו לפקח על המשיב. אביו, אמו ואשתו.

טיעוני ב"כ המבקשת.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ולכן ב"כ המבקשת לא הרחיבה בעניין זה.

לעניין המסוכנות, טענה כי מדובר במשיב שאוחז ברישיון נהיגה משנת 2008 וצבר לחובתו 14 הרשעות קודמות רובן הרשעות 'משמעותיות'.

מסרה כי במסגרת הרשעה בתיק תעבורה 11152-02-17 צירף המשיב 4 תיקים. במסגרת צירוף התיקים צורפו כתבי אישום המייחסים למשיב 3 עבירות של נהיגה בזמן פסילה, עבירה של סירוב לבדיקת שכרות, עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, עבירה של אי ציות לשוטר, שתי עבירות של נהיגה בקלות ראש, ורישיון רכב שפקע. במסגרת פסק הדין הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 12.5 חודשים, נפסל למשך 6 שנים, והוטל עליו מאסר מותנה למשך 10 חודשים בגין עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה בזמן פסילה.

בנוסף הפנתה ב"כ המבקשת להרשעה בתיק תעבורה 8490-04-18, עבירה של סירוב לבדיקת מתן נשיפה.

בנוסף ציינה כי תלוי ועומד כנגד המשיב תיק תעבורה נוסף של נהיגה בזמן פסילה שמספרו 5857-12-19 הקבוע ליום 20.7.21. לפיכך טענה כי המשיב נוהג לכאורה בזמן פסילה בפעם החמישית באם יורשע בכל התיקים.

כמו כן טענה כי למשיב עבר פלילי בגינו אף ריצה מאסרים. ציינה כי למשיב עבר פלילי בעבירות של איומים, החזקת נשק, מעשה מגונה ועוד.

לבסוף טענה כי אין לתת במשיב אמון כלל וכלל.



לגבי המפקחים -הביעה ב"כ המבקשת התנגדות לכך שישמשו כמפקחים. לגבי אביו, בגלל הנתק ששרר שנים רבות בינו לבין המשפחה ולדבריו חזר לביתו לאחר נתק של מספר שנים רק לפני חודשים מספר. לגבי האם התנגדה בגין העובדה שאינה מהווה דמות סמכותית ואינה מכירה את עברו התעבורתי של המשיב.

לגבי אשתו סברה כי כלל לא ניתן לאשר אותה לאור העובדה שמסרה בחקירתה בבית המשפט כי היא זו שביקשה מהמשיב לקנות עבורה תרופות כאשר נתפס נהג.

טיעוני ב"כ המשיב

לעניין הראיות לכאורה, הסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

ב"כ המשיב טען כי המסוכנות של המשיב היא לנהיגה בלבד. טען כי כאשר המשיב ימצא בפיקוח אלקטרוני עם מפקחים ראויים הרי שהדבר מאיין את המסוכנות.

בנוסף הפנה לכך שנולד למשיב בן חמישי במהלך מעצרו, אותו לא ראה עדיין וטען כי מן הראוי שבית המשפט ייתן לכך משקל.

לבסוף טען כי בנסיבות שנוצרו, אביו ואמו יחד עם פיקוח אלקטרוני ישמשו כמעצר הרמטי.

דין והכרעה.

קיבלתי לידי את חומר הראיות ואת הרישום התעבורתי והפלילי של המשיב.

הפן הנורמטיבי

העבירה של נהיגה בזמן פסילה הינה מבין העבירות החמורות בפקודת התעבורה. עונש הפסילה הינו הכלי העיקרי והמרכזי שיש בידי בית המשפט כדי למנוע מנהג מסוכן להמשיך לנהוג בכבישי הארץ ולסכן את ביטחון הציבור.

כאשר נהג אשר נמצא מסוכן על ידי בית המשפט, וננקטה כנגדו ענישה מסוג פסילת רישיון נהיגה, הוא מראה בהתנהגותו כי הוא אינו מקבל עליו את הדין.

בית המשפט העליון כתב על החומרה שבעבירה של נהיגה בזמן פסילה ועל הקשר שבין העבירה לבין כך שבביצוע העבירה **"הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב."**



רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.5.05):22.

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט".

רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן [פורסם בנבו] (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב."

רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.19, להלן- עניין ליפשיץ):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק... בנוהגו בפעם השלישית בזמן פסילה, בעוד עונש מאסר בשל פסילה בזמן נהיגה תלוי ועומד מעל לראשו, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין והוא אינו נרתע מסיכון חיי אדם."

כמו כן ראה, (רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.1.11)).

בשחרור לחלופת מעצר או מעצר בפקא"ל, תנאי ראשון ובסיסי הוא מידת האמון שבית המשפט ייתן במשיב.

כאמור, בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ישנו מרכיב מובנה של חוסר ציות להוראות החוק, שכן מהותה של העבירה היא אי ציות להחלטות בית משפט ואי עמידה בעונש שנגזר בפסק דין שניתן על ידי בית משפט.

כאשר המשיב נוהג בזמן פסילה הוא למעשה מעיד על עצמו כי ללא גורם חיצוני מפקח, הוא לא יציית להחלטות שיפוטיות ולפסקי דין.

ראיות לכאורה ועילת מעצר:

ב"כ של המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

מעיון בחומר החקירה עולה, כי בחקירתו של המשיב מיום 25.5.21 הודה שנהג ברכב. בשורה 14 לחקירה מסר כי אביו הגיע עם משאית עם מנוף כדי להעמיס ציוד מהבית, האוטו הפריע והוא יצא להיזז את הרכב ונסע כ 500 מטר מביתו. כמו כן ציין "עשיתי טעות גדולה".



בתיק מזכר של השוטר יעקב לזין מיום 25.5.21 מסר שראה את המשיב נוהג ברכב ועיכב אותו במהלך נסיעה בניידת בילוש סמויה.

במזכר של השוטר אלישע איסקוב מיום 25.5.21 נכתב כי במהלך עבודות בילוש המשיב נצפה נוהג בכיכר, היה ללא חגורת בטיחות ועוכב. כשנשאל מדוע נהג - **טען שנסע לקנות סיגריות**. כמו כן אמר לשוטרים "**בבקשה תעזרו לי תשחררו אותי אני יכנס לכלא אני ישבתי בכלא על נהיגה**". במהלך הנסיעה בניידת לתחנת המשטרה אמר "**אני יש לי תנאי בבקשה תעזרו לי**". כמו כן הוסיף, "**ילד אחד נולד לי כבר שהייתי בכלא**".

כאמור ישנן ראיות לכאורה. כפי שעולה מתיק החקירה המשיב היה מודע לאפשרות שהוא "**ייכנס לכלא**" אם יעצר כשהוא נוהג, היה מודע למאסר על תנאי החל עליו. לדבריו לא נכח בלידה של ילדו הקודם כשהיה בכלא והיה מוכן לסכן גם את חירותו בלידת בנו החמישי שנולד בעת מעצרו זה.

עברו התעבורתי והפלילי של המשיב:

המשיב אוחז ברישיון נהיגה משנת 2008, וצבר לחובתו 14 הרשעות קודמות.

בתיק תעבורה 11152-02-17 צרף המשיב 4 תיקים. 3 עבירות של נהיגה בזמן פסילה, עבירה של סירוב לבדיקת שכרות, עבירה של נהיגה תחת השפעה, עבירה של אי ציות לשוטר, שתי עבירות של נהיגה בקלות ראש, ורישיון רכב שפקע. במסגרת הרשעה זו הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 12.5 חודשים רישיונו של המשיב נפסל למשך 6 שנים, והוטל עליו מאסר מותנה למשך 10 חודשים בגין עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה בזמן פסילה.

בנוסף הורשע המשיב בתיק 8490-04-18 בעבירה של סירוב להיבדק בדיקת נשיפה.

כמו כן תלוי ועומד כנגד המשיב תיק תעבורה נוסף של נהיגה בזמן פסילה שמספרו 5857-12-19. בתיק זה המשיב אינו מתייצב לדיונים והוצא כנגדו צו הבאה ללא שחרור ביום 18.5.21.

המשיב הורשע בנהיגה בזמן פסילה 3 פעמים, התיק הנוסף אליו המשיב אינו מתייצב הוא תיק של נהיגה בזמן פסילה לכאורה, בפעם הרביעית. ותיק זה - הוא הפעם החמישית בו נוהג בפסילה באם יורשע.

המשיב נמנע מלצרף את התיק אליו אינו מתייצב. במסגרת הסדר הטיעון בתיק 11152-02-17 בו נדון לעונש מאסר, כפי שעולה מפרוטוקול הדיון מיום 24.12.19 עמוד 28 שורה 10 סרב לצרף את התיק. לפיכך ברור שהמשיב יודע ומכיר את התיק הנוסף, ולמרות זאת אינו מתייצב להליכים המשפטיים.

המשיב השתחרר ממאסרו בתאריך 25.6.20, כאשר את העבירה אותה ביצע לכאורה בתיק זה בתאריך 25.5.21 פחות משנה משחרורו.

לפי עברו התעבורתי, המשיב נוהג גם בפסילה וגם בשכרות ולא פעם אחת. מדובר בשתי עבירות חמורות אשר הצירוף של שתיהן יחד חמור ביותר ומעיד על עוצמת הזלזול בחוק. בנוסף לכך הצורך בהוצאת צו הבאה ללא שחרור לצורך קיום הדיונים המשפטיים מלמדים על פן נוסף של אי ציות לחוק של המשיב.

כמו כן למשיב עבר פלילי. בשנת 2011 הורשע בעבירה של הסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדין וכן בעבירה של



סיוע לרכישת/החזקת נשק. המשיב נדון לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות למשך 6 חודשים. עבירה זו של הסעת שב"ח גם היא נושקת לתחום התעבורה.

בשנת 2013. הורשע המשיב בעבירות של מעשה מגונה .

בשנת 2016 נדון המשיב שוב לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות בגין עבירה של רכישת/החזקת נשק שלא כדין בצוותא.

לאחר מכן הורשע בעבירה של החזקת אגרופן או סכין.

בתאריך 5.7.17 נדון לעונש מאסר בפועל של 21 ימים בגין איומים על סוהר. המשיב לא היה כשיר לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות ולכן הוטל עליו עונש מאסר בפועל. ת.פ. 16-02-30657. שלום פ"ת.

כאמור לאחר כל הרשעותיו בתיקים הפליליים שצוינו לעיל, המשיב הורשע ב 4 כתבי אישום בעבירות תעבורה וריצה מאסר של שנה בקירוב.

מעצרו של המשיב בתיק הקודם בגין הפרת תנאי מעצר בית.

עניין חשוב נוסף הפועל לחובתו של המשיב נוגע לתיק התעבורה האחרון בו הורשע במסגרת צירוף התיקים. הוא שוחרר בתחילה בתנאים מגבילים במ.ת. 19-07-9150 בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח וזאת בתאריך 8.8.19.

כחודש וחצי לאחר מכן בתאריך 19.9.19 הפר המשיב את מעצר הבית ונעצר תוך שמתנהל מרדף עם השוטרים שעצרו אותו (כפי שמפורט בהחלטת המעצר של כבוד השופטת לאה שלינגר שמאי). בעקבות ההפרה של תנאי השחרור, הוגשה בקשה לעיון חוזר מטעם המאשימה והמשיב נעצר עד תום ההליכים בתאריך 26.9.19.

המשיב קיבל הזדמנות בתיק הקודם להוכיח כי ניתן לסמוך עליו והוכיח את ההיפך - הוכיח כי לא ניתן לסמוך עליו ואף ברח מהשוטרים בעת מעצרו.

לאחר שחרורו ממאסר ביוני 2020 , שוב נהג בפסילה לאחר פחות משנה ממועד שחרורו.

כפי שניתן לראות ממזכרו של השוטרי אלישע איסקוב מיום 25.5.21 המשיב היה מודע לפסילה, מודע למאסר על תנאי. היה מצוי במאסר בלידה של בנו בגלל הפרת התנאים וכל אלו לא מנעו ממנו לבצע שוב את העבירה, כאשר אשתו שוב כורעת ללדת בפעם החמישית, תוך שהוא מבקש להתשחרר למעצר בית בגין סיבה זו.

אם לא די בכל אלו - הרי שהמשיב עצמו הבין כי אם יתפס יעצר ויכלא כאשר אמר לשוטרים שעצרו אותו- "**בבקשה תעזרו לי תשחררו אותי אני יכנס לכלא אני ישבתי בכלא על נהיגה**"

המשיב הבין את משמעות הנהיגה בפסילה לאור עברו.

העובדה שהמשיב ציין בחקירתו במשטרה כי הזיז את הרכב כאשר אביו הגיע עם משאית מנוף, מלמדת כי לדעתו של



המשיב אביו ידע על כך שנהג. הדבר מעמיד בספק את יכולתו של האב לפקח על המשיב, כאשר המשיב אינו רואה בו גורם מרתיע מלנהוג כאשר הוא פסול מלנהוג. אולם כאמור, הבעיה העיקרית היא עם המשיב עצמו ולכן אין צורך להידרש לסוגית התאמתו של האב לפיקוח.

בתיק 11152-02-17 בו נדון למאסר בדבריו לפני גזר הדין אמר כך:

נראה כי למרות דבריו, ולמרות שטען כי הפעם למד ושב והצטער על מעשיו, הרי שמילים לחוד ומעשים לחוד.

בתיק 11152-02-17 בגזר הדין לעניין סיכויי שיקומו של המשיב נכתב כך ע"י כבוד השופט אורן בועז כך:

דהיינו, המשיב לא ניצל את ההזדמנות לשיקום באמצעות שירות המבחן בתיק הראשון בטרם נעצר. לאחר מכן נעצר, שוחרר לחלופה, הפר את תנאי השחרור ונעצר שוב.

המשיב קיבל הזדמנויות לרוב והוכיח כי אינו נכון לעשות שימוש בהן.

גם שחרורו מהמאסר ולידת בנו החמישי לא שינו את דפוס פעולתו.

בדיקת המפקחים על ידי בית המשפט.

לעניין המפקחים, אימו ואביו של המשיב עשו רושם כי הם מבינים את מהות הפיקוח ומוכנים ויכולים לפקח על המשיב. אני קובע כי אמו של המשיב כשירה לפקח עליו. לעניין אביו אני מותיר את עניינו ללא הכרעה לאור דברי המשיב בחקירתו במשטרה כי הזיז את הרכב כדי שאביו יוכל להיכנס עם המשאית להעמיס דברים מהבית. תמיהה זו עלתה לאחר שקראתי את תיק החקירה במהלך כתיבת ההחלטה ולא במהלך חקירתו של אביו באולם ולכן לא נשאל על כך. אולם מכיוון שאני סבור כי לא ניתן לסמוך על המשיב הרי שאין צורך להכריע בעניין זה.

לגבי אשתו, היא טענה כאשר העידה בבית המשפט שהיא זו שבקשה ממנו להביא תרופה לילד תוך כדי שהשפילה מבט במבוכה.

מתוך פרוטוקול הדיון מיום 8.7.21 עמוד 9 שורה 22:

" ש. הוא מקבל מאסר על תנאי 10 חודשים שאם הוא ישוב לנהוג הוא נכנס לכלא 10

חודשים, למה לא מנעת ממנו לנהוג.

ת. הוא לא היה נוהג, אני ביקשתי ממנו כי אין לי מי שיביא תרופות.



ש. את ביקשת ממנו לנהוג?

ת. אני יודעת שאסור. "

לסיכום.

למשיב ניתנו הזדמנויות על ידי מערכת המשפט, אולם המשיב הוכיח כי לא ניתן לסמוך עליו.

בית המשפט ער להלכות שנפסקו בבית המשפט העליון, המציינות כי בעבירות תעבורה החריג הוא מעצר מאחורי סורג ובריח, (ראה בש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל; בש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל) וככלל ניתן להסתפק בחלופות מעצר או במעצר באיזוק אשר יבטיחו מניעת גישה של המשיב לרכב. אולם מקרה זה נופל לאותם חריגים אשר לא מאפשרים לתת אמון במשיב. הבעיה העיקרית נעוצה במשיב עצמו.

לאור האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

זכות ערר כחוק

ניתנה היום, א' אב תשפ"א, 10 יולי 2021, בהעדר הצדדים.